

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Magna Gloria Antiquæ & Novissimæ Domus
Schwarzacensis A Magno Sacerdotio Sive Vita & Res
Præclare Gestæ ... DD. Abbatum Celeberrimi &
Antiquissimi Monasterii O. S. B. in Münster-Schwartzach**

Friedrich Karl <Bamberg, Bischof>

Wirceburgi, 1743

Madelbertus Abbas II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64362](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64362)

curavit; quid? quòd religiosè sapientissimi Præ-
 fulis fama orbem pene universum ità compleve-
 rit, ut in ipsam adeò Ludovici Cæsaris aulam pe-
 netrârit; à quo Coloniam Agrippinam accitus,
 Monasterii sui negotia ibidem felicissimè pertra-
 ctavit. At ecce! dum Coloniâ redux suum in
 Monasterium cogitat, anno regiminis 28. à Chri-
 sto nato 843. ab Alberico quodam Comite ca-
 pitur, Treviros abducitur, crudeliter perimitur;
 ibidem in Monasterio S. Maximini terræ manda-
 tus.

MADELBERTUS ABBAS II.

Intellectâ Benedicti crudelissimâ cæde novum
 sibi Abbatem Madelbertum religiosa familia suis
 suffragiis creavit anno Christi 843. temporibus
 Ludovici II. Pii Imperatoris, & Gotzwaldi Epi-
 scopi Wirceburgensis. Id temporis fuisse legitur
 aliud adhuc Monasterium Virginum Deo sacra-
 rum O. S. B. in villa Schwartzach; quod tamen
 deinceps, unâ cum nostro, petente Gotzwaldo Epi-
 scopo Wirceburgensi, annuente Ludovico Im-
 peratore Tydrada Caroli M. neptis (Meingaudi
 filiam fuisse aliqui volunt) D. Kiliano tradi-

B

dit

dit. Utrique Monasterio præfuisse Abbatem Schwartzacensem duplex pedum, quod insigne Schwartzacense exhibet, in hodiernum usque diem satis declarat. Annus & dies, quo Madelbertus obiit, non constant; opinio est, eum è vivis excessisse anno Christi 867. utpote quo illi suffectus fuit

HARDWIGUS ABBAS III.

De quo procul dubio multa laude digna commemoranda venirent, si modò res & ab eo & successoribus, usque ad tempora Egeberti Abbatis, laudabiliter gestæ vel diligentius litteris consignatæ fuissent, vel scripta temporum injuriâ non interiissent: quæ de eo ad nos pervenerunt, luctuosa sunt & perquàm funesta; quorum memoriam in nostris aliorumque animis obliterari cuperemus, nisi præteritorum malorum secura recordatio dulcedinem haberet: diripiebantur nimirum Monasterii nostri bona miserum in modum, adeoque inclinatæ erant illius res, ut nisi Episcopus Herbipolenses nonnullos nobis amicos, Adelberonem illum præcipuè in 2do ab hinc sæculo circa annum Christi 1047. Divina
boni-